

Βγήκαν τα ξίφη – Του Raúl Zibechi

Του Raúl Zibechi

Πηγή : jornada.com.mx

Μετάφραση : Μαριλένα Ευσταθιάδη

Η επίθεση των ισχυρών σε βάρος λαών εντείνεται σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Οι ΗΠΑ και οι περιφερειακοί τους σύμμαχοι βρίσκονται πίσω από τις πολυάριθμες επιθέσεις που εξαπολύονται τον τελευταίο καιρό, οι οποίες απειλούν να επεκταθούν όσο δεν υπάρχουν μηχανισμοί ικανοί να τις σταματήσουν. Η ατιμωρησία είναι κανόνας αυτήν την περίοδο, κατά την οποία οι μεγάλες δυνάμεις σχεδιάζουν ένα νέο παγκόσμιο χάρτη προσαρμοσμένο στα συμφέροντά τους.

Από τη στιγμή που η γενοκτονία στη Γάζα έμεινε εντελώς ατιμώρητη, άνοιξαν οι πύλες της καταστολής και της βίας εναντίον των λαών. Οι κυρίαρχες τάξεις του κόσμου πιστεύουν ότι μπορούν να αναστρέψουν την παρακμή των εθνών-Κρατών τους μέσω της στρατιωτικής δύναμης. Η μακρά και τρομερή ιστορία της αποικιοκρατίας τούς δείχνει το δρόμο.

Στις λιγοστές εβδομάδες του νέου έτους εξαπολύονται άγριες επιθέσεις εναντίον των λαών της Βενεζουέλας, του Ιράν και των Κούρδων, σε μια κλιμάκωση συνάμα ραγδαία και σαρωτική. Ακόμη και εντός των ΗΠΑ, ο πρόεδρος Τραμπ φαίνεται διατεθειμένος να στείλει χίλιους πεντακόσιους στρατιωτικούς για να καταπνίξει την εξέγερση του πληθυσμού της Μινεάπολις ενάντια στις απελάσεις της υπηρεσίας μετανάστευσης (ICE) που δολοφόνησε μια γυναίκα πριν από κάποιες μέρες.

Απέναντι στη Βενεζουέλα, εξακολουθούν να χρησιμοποιούν τη στρατηγική της ασφυξίας που, αν και αποσκοπεί στην κατάρρευση του καθεστώτος, πλήττει κυρίως τον πληθυσμό, τον οποίο

καταδικάζει σε πείνα με την ελπίδα ότι θα εξεγερθεί εναντίον της κυβέρνησης. Πρόκειται για μια στρατηγική που ήδη εφαρμόζεται απέναντι σε άλλες χώρες, με τον κουβανικό λαό να βρίσκεται στο στόχαστρο του Πενταγώνου, το οποίο αποτελεί τον εγκέφαλο αυτών των σχεδίων εγκλωβισμού ολόκληρων πληθυσμών.

Η περίπτωση του Ιράν είναι μια τραγωδία που εκθέτει τις τάσεις της αριστεράς εξαιτίας της ανεξήγητης σιωπής τους. Η καταστολή του Κράτους φαίνεται να έχει στοιχίσει τη ζωή σε περισσότερους από 10 χιλιάδες ανθρώπους. Σε αυτό οδήγησε μια αποτρόπαιη καταστολή, την οποία δεν μπορεί να δικαιολογήσει το γεγονός ότι οι ΗΠΑ, το Ισραήλ και το Ηνωμένο Βασίλειο πυροδοτούν τη λαϊκή κινητοποίηση που, ακόμη κι αν το αρνούνται, έχει τις ρίζες της στην επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης και την επίμονη καταστολή.

Ο κουρδικός λαός δέχεται σφοδρές επιθέσεις από το τζιχαντιστικό καθεστώς που κυβερνά τη Συρία, με την συνεργασία της Τουρκίας. Στις αρχές του Γενάρη, επιτέθηκαν σε κουρδικές γειτονιές στο Χαλέπι, αναγκάζοντάς τες να υποχωρήσουν, και τώρα επιχειρούν εναντίον της αυτονομίας της Ροζάβα ελπίζοντας να εξαλείψουν τη διαδικασία αυτοκυβέρνησης που καλλιεργείται από τον κουρδικό πληθυσμό εδώ και 14 χρόνια.

Κατά τα φαινόμενα, υπήρξε μια συμφωνία μεταξύ Τουρκίας και Ισραήλ, με την έγκριση της Ουάσιγκτον και της Ευρωπαϊκής Ένωσης: η Άγκυρα συμφωνεί στον έλεγχο της νότιας Συρίας από το Τελ Αβίβ με αντάλλαγμα να έχει το ελεύθερο απέναντι στη Ροζάβα, που είναι ο στρατηγικός της στόχος. Οι δυνάμεις απορρίπτουν την όποια συμφωνία, βάζουν τέλος σε μια «ειρηνευτική διαδικασία» που ούτε πρόλαβε να ανοίξει τα φτερά της και κηρύσσουν τη λήξημιας πλασματικής τουρκικής κρίσης με την υποστήριξη του δυτικού μπλοκ.

Η περίπτωση των Κούρδων απεικονίζει πώς οι δυνάμεις και τα έθνη-Κράτη βλέπουν τους λαούς σαν έναν εύπλαστο πηλόστον οποίο μπορεί να δώσει μορφή η καπιταλιστική γεωπολιτική. Στην πραγματικότητα, για τους καταπιεσμένους λαούς ποτέ δεν υπήρξε

δημοκρατία ούτε καλές κυβερνήσεις, αλλά μια αυστηρή επιτήρηση και έλεγχος που τώρα καταλήγουν σε χτυπήματα σαν αυτά που έριχνε το ιππικό με τα ξίφη του στους λαούς που δεν υποτάσσονταν. Πιστεύω πως αυτή η υπόθεση μας οδηγεί αναγκαστικά σε μια πιο διευρυμένη θεώρηση της κατάστασης.

Οι μεγάλοι στοχαστές του πολέμου, αν και έδρασαν σε διαφορετικές εποχές και γεωγραφίες και απέναντι σε διάφορους εχθρούς, συγκλίνουν σε ορισμένα κεντρικά σημεία που δεν έχουν καμία σχέση με τα όπλα και τις πολεμικές τεχνολογίες. Για τον Σουν Τσου, ο πρώτος βασικός παράγοντας που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι «η ηθική επιρροή», με την οποία εννοεί ότι «ο λαός πρέπει να βρίσκεται σε αρμονία με τους ηγέτες του». Παρά το γεγονός ότι ήταν Πρώσος στρατιωτικός, ο Καρλ φον Κλάουζεβιτς υποστήριξε ότι δεν υπάρχει στον κόσμο καμία δύναμη πιο σπουδαία από το πνεύμα του λαού που έχει πάρει τα όπλα και ότι, δίπλα σε αυτό, δεν υπάρχουν ανώτερα τεχνικά ή στρατιωτικά μέσα. Έφτασε μάλιστα σε σημείο να πει ότι ο λαός είναι «ο θεός του πολέμου».

Ο Μάο είναι πιο συγκεκριμένος και υποστηρίζει στα γραπτά του σχετικά με την εισβολή της Ιαπωνίας στην Κίνα πως «η κινητοποίηση ολόκληρου του λαού θα σχηματίσει μια απέραντη θάλασσα που θα πνίξει τον εχθρό, θα δημιουργήσει τις συνθήκες που θα αντισταθμίσουν την κατωτερότητά μας, και άλλα στοιχεία, και θα παρέχει τις προϋποθέσεις για να ξεπεραστούν όλες οι δυσκολίες στον πόλεμο».

Σε όλες τις περιπτώσεις, ο λαός είναι το επίκεντρο, όχι ένα απλό εργαλείο ή μέσο για την επίτευξη στόχων. Ένας συγκεντρωτισμός που επισκιάστηκε αργότερα από την αριστερά, τόσο την εκλογική όσο και την επαναστατική, σε μια ηθική παρακμή που μετατρέπει τους λαούς σε θεατές ή εκτελεστές αποφάσεων που παίρνουν άλλοι. Αφού διαπιστώσουμε αυτήν την θεμελιώδη αρχή, μπορούμε να εξετάσουμε και άλλες πτυχές του πολέμου. Οι μεγάλοι στρατηγοί συμφωνούν στο ότι η άμυνα είναι ανώτερη της επίθεσης, ένα ζήτημα επίκαιρο ενόψει των πολέμων από τα πάνω.

Ωστόσο, η άμυνα δεν μπορεί να είναι παθητική αλλά «αντίσταση κι εξέγερση», όπως διδάσκουν οι Ζαπατίστας, καθώς αυτές είναι οι προϋποθέσεις για να αλλάξει ο κόσμος όταν όλοι οι άνεμοι φυσούν εναντίον των λαών.

Αλληλεγγύη στην εξεγερμένη και αντιστεκόμενη κοινωνία στο Ιράν – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Εδώ και κάποιες εβδομάδες εξελίσσεται μία από τις μεγαλύτερες κοινωνικές εξεγέρσεις των τελευταίων χρόνων ενάντια στο θεοκρατικό και πατριαρχικό καθεστώς στο Ιράν. Από την αρχή της μέχρι σήμερα, μετράμε χιλιάδες νεκρούς/ες κι ακόμα περισσότερους αγνοούμενους/ες, τραυματίες, βασανισμένους/ες και φυλακισμένους/ες. Ενώ περίπου από τις 09/01, το καθεστώς του Χαμενεί έχει κόψει την πρόσβαση στο διαδίκτυο και στις τηλεφωνικές επικοινωνίες, σε μία προσπάθεια ακόμα πιο ευρείας καταστολής των διαδηλωτ(ρι)ών. Έτσι, η μόνη πηγή πληροφόρησης προέρχεται είτε από προσωπικές μαρτυρίες μαζικών δολοφονιών διαδηλωτ(ρι)ών στους δρόμους, είτε από το ίδιο το καθεστώς με τις επίσημες ενημερώσεις του. Δεν είναι τυχαίο πως τα περισσότερα -αν όχι όλα- τα συλλογικά όργανα όπως σωματεία εργαζομένων, κόμματα, οργανώσεις και συλλογικότητες έχουν απαγορευτεί από το κράτος. Πρόκειται για ένα χαρακτηριστικό δείγμα της καταστολής που κυριαρχεί.

Οι κινητοποιήσεις ξεκίνησαν ως μία μορφή διαμαρτυρίας ενάντια στο ανυπόφορο και αυξανόμενο κόστος ζωής και εξελίχθηκαν γρήγορα σε μία ολοένα και πιο έντονη και μαζικοποιημένη

κοινωνική κατακραυγή τόσο στην Τεχεράνη όσο και σε αρκετές άλλες πόλεις της επικράτειας. Ο κόσμος εξεγείρεται για θεμελιώδη δικαιώματα, ανθρώπινη αξιοπρέπεια, για μια ανάσα ελευθερίας και κυρίως για δικαιοσύνη. Αγωνίζονται ενάντια στην καθημερινή εξαθλίωση και καταπίεση από το κράτος του Ιράν. Στο ζήτημα του αυξημένου κόστους ζωής, πέρα από την συνεχή πολεμική ετοιμότητα και προετοιμασία και τον ίδιο τον πόλεμο μεταξύ Ιράν και Ισραήλ, σημαντικό ρόλο έχουν παίξει και οι οικονομικές κυρώσεις από πλευράς της Ε.Ε. και των ΗΠΑ οι οποίες στραγγαλίζουν ακόμα παραπάνω την οικονομία και την ζωή εντός του Ιράν.

Επομένως, καταλαβαίνουμε πως είναι κάτι παραπάνω από ειρωνικό οι τελευταίοι (Ε.Ε. – Η.Π.Α. και Ισραήλ) να αγωνιούν για την τύχη ενός λαού που οι ίδιοι έχουν φροντίσει να συνθλίψουν οικονομικά. Είναι απολύτως ειρωνικό, να θυμούνται και να επικαλούνται τα ανθρώπινα δικαιώματα και κάποια δημοκρατία, όταν στην Παλαιστίνη συντελείται μία γενοκτονία που δεν έχει σταματήσει παρά την “κατάπαυση πυρός”. Όταν το Ισραήλ φυλακίζει και βασανίζει με ποικίλους τρόπους τους/τις Παλαιστίνιους/ες μόνο και μόνο επειδή υπάρχουν.

Είναι προφανές πως όλες αυτές οι κρατικές δυνάμεις προσπαθούν να εκμεταλλευτούν με ποικίλους τρόπους την όποια κοινωνική δυναμική εντός ενός καθεστώτος όπως του Ιράν. Είτε με την “ευκαιρία” για μία ακόμα ωμή πολεμική επίθεση με βόμβες, είτε μέσω του ρόλου του σωτήρα, όπως έχει γίνει σε άλλες περιπτώσεις της αιματοκυλισμένης Μέσης Ανατολής. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση πως οι άνθρωποι που βγαίνουν στους δρόμους δεν πρέπει να έχουν φωνή κι ότι πρέπει να κάτσουν ήσυχοι/ες σε κάτι που αφορά στην ίδια τους τη ζωή.

Όπως πριν κάποια χρόνια φωνάζαμε μαζί με τις γυναίκες του Ιράν “Γυναίκα, Ζωή και Ελευθερία”, έτσι και τώρα ενώνουμε τις φωνές μας εκφράζοντας την οργή μας για τις γυναικοκτονίες, την κοινωνική αδικία και την κρατική καταστολή στο Ιράν και όπου αλλού στον κόσμο, από άκρη σε άκρη. Κάθε κοινωνική κίνηση είναι πάντοτε ρευστή και δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ακριβώς

την κατάληξη της. Το μόνο που μπορούμε να ξέρουμε είναι ότι η αντίσταση στον θάνατο και στην αδικία εκφράζεται στους δρόμους ενάντια σε οποιοδήποτε καθεστώς και με μεγάλο κόστος σε ζωές. Όπως και στην Αμερική, μετά τις επιχειρήσεις του ICE τους τελευταίους μήνες και ιδιαίτερα στη Μινεσότα, έπειτα την δολοφονία της Renee Nicole Good από πράκτορα του ICE με τις κινητοποιήσεις να συνεχίζονται δυναμικά.

Σε μία περίοδο όπου οι πολεμικές μηχανές έχουν πάρει ήδη μπρος για τα καλά, το λεγόμενο “δίκαιο του ισχυρού” είναι ακριβώς αυτό: Η αποκτήνωση και η κοινωνική ανοχή της κρατικής και καπιταλιστικής βίας και βαρβαρότητας σαν μία φυσιολογική ροή των πραγμάτων που επηρεάζει μόνο αυτούς/ές που την δέχονται. Ο φόβος δεν θα αλλάξει πλευρά αν δεν τολμήσουμε να σταθούμε απέναντι σε όσα πνίγουν την καθημερινότητα.

Να μη νικήσει ο θάνατος.

Οι ζωές των Ιρανών μετράνε.

– Αλληλεγγύη στον εξεγερμένο λαό στο Ιράν

– Καμιά πολεμική επέμβαση των ΗΠΑ και του Ισραήλ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Ενημέρωση από συντρόφους του Αναρχικού Μετώπου στο Ιράν – Τρίτη / 13 Ιανουαρίου 2026

Συγκλονιστική αναφορά για τη σφαγή χιλιάδων ανθρώπων στους δρόμους του Ιράν

Τρίτη 13 Ιανουαρίου 2026

Σήμερα είναι η δέκατη έβδομη ημέρα του επαναστατικού αγώνα του λαού στο Ιράν και η έκτη ημέρα πλήρους και καθολικής διακοπής του διαδικτύου.

Σύμφωνα με μια αδιανόητη αναφορά για τον αριθμό των νεκρών στον πόλεμο της μέχρι τα δόντια οπλισμένης ισλαμικής κυβέρνησης ενάντια σε άοπλους πολίτες, λάβαμε το παρακάτω μήνυμα, το οποίο λόγω της διακοπής του διαδικτύου δεν είναι δυνατόν να ελεγχθεί διεξοδικά από διαφορετικές πηγές.

Η Τεχεράνη έχει τουλάχιστον πέντε χιλιάδες νεκρούς. Μόνο από τους συναδέλφους μου σκοτώθηκαν 5 άτομα και οι υπόλοιποι συνάδελφοι έχουν χάσει τουλάχιστον έναν συγγενή ή γνωστό.

Στη γειτονιά Σαρτσέσμε, το βράδυ της Πέμπτης σκοτώθηκαν 200 άτομα.

Στο Σααντάτ Αμπάντ περίπου 150 άτομα.

Στη δική μας γειτονιά, το βράδυ της Πέμπτης σκοτώθηκαν 10 άτομα και το βράδυ της Παρασκευής 50 άτομα.

Χθες το βράδυ στη γειτονιά Φαλάχ σκοτώθηκαν πάνω από 100 άτομα.

Ένας στενός συγγενής συναδέλφου μου εργάζεται στο τμήμα παράδοσης σορών στο Μπεχέστ-ε Ζαχρά. Μίλησα προσωπικά μαζί του. Είπε ότι φέρνουν τα πτώματα με φορτηγά-ψυγεία. Από την Πέμπτη έχουν έρθει τόσα πολλά φορτηγά που από χθες δεν παραλαμβάνουν πλέον σορούς. Όλοι έχουν δεχτεί πυρά από το στήθος και πάνω, οι περισσότεροι είναι νέοι, δυστυχώς.

Ένας άλλος συνάδελφος είπε ότι ένας συγγενής του, που τυχαία είχε κατάστημα στη γειτονιά μας, την Πέμπτη στις 7 το απόγευμα κατέβαζε το ρολό του μαγαζιού του όταν πυροβολήθηκε από πίσω και σκοτώθηκε. Η οικογένειά του έλεγξε τα βίντεο από τις

κάμερες του καταστήματος και είδε ότι ένα μαύρο Hilux πυροβόλησε από μέσα από την καμπίνα και έφυγε με μεγάλη ταχύτητα.

Ένας από τους συναδέλφους μας που σκοτώθηκε, η οικογένειά του πήγε στο νοσοκομείο για να παραλάβει τη σορό, αλλά τους είπαν ότι επειδή είχε δεχτεί πυρά δεν μπορούν να την παραδώσουν. Μία νοσηλεύτρια είπε στην οικογένεια ότι την πρώτη νύχτα έφεραν πάνω από 300 άτομα στο νοσοκομείο τους, αλλά ήρθαν κάποιοι με πολιτικά, κλείδωσαν την πόρτα του χειρουργείου και είπαν ότι κανείς δεν έχει δικαίωμα να χειρουργήσει ή να περιθάψει τους τραυματίες. Στοίβαξαν όλους τους τραυματίες, ζωντανούς και νεκρούς μαζί, σε ένα δωμάτιο και είπαν: όποιος πέθανε, πέθανε – όποιος έμεινε ζωντανός, “τελειώστε τον”. Ο καημένος είχε βγει στη σύνταξη μόλις τον προηγούμενο μήνα.

Το καθεστώς παίρνει ακόμη και χρήματα για να παραδώσει τις σορούς των θυμάτων των διαδηλώσεων.

Σύμφωνα με τις αναφορές συντρόφων από το Αναρχικό Μέτωπο, μετά τη διακοπή του ίντερνετ, τεράστιος αριθμός ανθρώπων βγήκε στους δρόμους – σε βαθμό που δεν μπορεί να συγκριθεί με καμία προηγούμενη διαδήλωση.

Αυτό το πλήθος καταστάληκε μαζικά με πραγματικά πυρά.

Με τέτοια ένταση ώστε εκατοντάδες άνθρωποι έπεσαν ταυτόχρονα στο έδαφος στην ανατολική Τεχεράνη.

Η κατάσταση στα νοσοκομεία της Τεχεράνης το Σάββατο ήταν τέτοια που, μόνο στο νοσοκομείο Ιμάμ Χοσεΐν, ανακοινώθηκαν επίσημα τουλάχιστον 120 νεκροί, οι οποίοι μεταφέρθηκαν στο Καχριζάκ.

Δεν έχουμε σχεδόν καμία ασφαλή οδό επικοινωνίας στο εσωτερικό της χώρας.

Σχεδόν όλα τα μέσα επικοινωνίας βρίσκονται υπό παρακολούθηση, καταστολή και υποκλοπή.

Πρόσφατα, ένας από τους συντρόφους του Αναρχικού Μετώπου τραυματίστηκε από μη πολεμική σφαίρα και, επιπλέον, ξυλοκοπήθηκε με το κοντάκι όπλου. Έχει τραυματιστεί σοβαρά, αλλά η κατάστασή του είναι πλέον σχετικά καλύτερη.

Ο αριθμός των τραυματιών είναι πάρα πολύ μεγάλος, όμως χρειάζονται χρήματα για χειρουργικές επεμβάσεις. Στο εσωτερικό της χώρας προσπαθούμε να συγκεντρώσουμε οικονομική βοήθεια για την κάλυψη αυτών των εξόδων.

Προσωπικά είδα, ανάμεσα σε όσους δέχτηκαν επιθέσεις και τυφλώθηκαν, παιδιά ηλικίας 9 έως 12 ετών. Ωστόσο, τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, με το σκεπτικό ότι «δεν πρέπει να πανικοβληθεί ο κόσμος» και ότι «δεν μπορούν να επιβεβαιωθούν οι ειδήσεις», δημοσιεύουν ελάχιστες πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των νεκρών, των συλληθέντων και των τραυματιών.

Γι' αυτό σας ζητάμε να ενημερώσετε σχετικά.

Στο εσωτερικό, για λόγους παρακολούθησης και ενημέρωσης, αναγκαζόμαστε να χρησιμοποιούμε εξαιρετικά ανασφαλή μέσα· γι' αυτό είναι πιθανό να αντιμετωπίσουμε στο μέλλον εκτεταμένες σκευωρίες και διώξεις.

Όσον αφορά την τρέχουσα κατάσταση, στην Τεχεράνη δεν παρατηρούνται μεγάλες συγκεντρώσεις, παρά μόνο νυχτερινά συνθήματα. Στις άλλες πόλεις, και ιδιαίτερα στις μικρότερες, φαίνεται πως εξακολουθεί να υπάρχει ένα επίπεδο ανθεκτικότητας και συνέχισης των διαμαρτυριών.

Στην Τεχεράνη, οι δυνάμεις καταστολής εισβάλλουν από τους δρόμους σε σπίτια γειτονιών που θεωρούνται «εμπλεκόμενες», σπάζουν πόρτες με πρόσχημα τη συλλογή δορυφορικών πιάτων και προχωρούν σε έρευνες κατοικιών. Αυτή είναι η κατάσταση που βιώνουμε αυτή τη στιγμή.

Λάβετε υπόψη ότι ο αριθμός των συλλήψεων είναι εξαιρετικά υψηλός, ενώ ένα άτομο που σχετίζεται με εμάς –αν και όχι άμεσα σύντροφος– έχει εξαφανιστεί.

Οι οικογένειες παραπέμπονται στην αστυνομία πρόληψης και τεράστιος αριθμός ανθρώπων αναζητά τους συγγενείς του.

Επίσης, ένας φίλος του οποίου η κόρη σκοτώθηκε σε αυτές τις διαδηλώσεις, ενημερώθηκε ότι η σορός της μεταφέρθηκε στο Καχριζάκ. Για να του την παραδώσουν, του ζήτησαν 150 εκατομμύρια τομάν και να υπογράψει δέσμευση ότι δεν θα μιλήσει σε κανένα μέσο. Τα στοιχεία αυτού του ατόμου βρίσκονται στη διάθεσή μας.

Θέλω να τονιστεί ότι η πλειονότητα όσων τυφλώθηκαν, όσων έσπασαν σαγόνια και κόκαλα και όσων δολοφονήθηκαν –σύμφωνα με μαρτυρία ενός επόπτη του νοσοκομείου Ιμάμ Χοσεΐν– είναι ηλικίας από 12 έως 27 ετών.

Επομένως, αυτό δεν είναι μόνο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, αλλά και έγκλημα κατά των παιδιών. Συμμετέχω προσωπικά στις διαδηλώσεις, εκπροσωπώ τη φωνή μας και βοηθάω τους άλλους.

Στο εσωτερικό του Ιράν, ο λαός είναι βαθιά πενθών, λυπημένος και εξοργισμένος. Όλοι έχουν υπάρξει μάρτυρες αιματηρών σκηνών.

ΛΟΥΤΡΟ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΤΕΧΕΡΑΝΗ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΟΥ ΙΡΑΝ

Σύντομη ενημέρωση – Κυριακή, 11 Ιανουαρίου 2026

Σήμερα συμπληρώνεται η δέκατη πέμπτη ημέρα του επαναστατικού αγώνα του λαού και η τέταρτη ημέρα πλήρους, πανεθνικού αποκλεισμού του διαδικτύου στο Ιράν. Οι διαδηλώσεις αυτές ξεκίνησαν την Κυριακή 28 Δεκεμβρίου 2025, εν μέσω εξαιρετικά οξέων πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών.

Από τις 8 Ιανουαρίου 2026 οι διαδικτυακές γραμμές έχουν διακοπεί πλήρως, ενώ ακόμη και πριν από αυτό, από τις πρώτες κιόλας ημέρες των διαδηλώσεων, η πρόσβαση στο διαδίκτυο συνοδευόταν από δραστική μείωση της ταχύτητας, σκόπιμες παρεμβολές και τοπικούς αποκλεισμούς, ιδίως στις περιοχές των διαμαρτυριών. Οι τηλεφωνικές επικοινωνίες έχουν επίσης γίνει ασταθείς και περιορισμένες και οι άνθρωποι μπορούν να επικοινωνούν μόνο για μικρό χρονικά διαστήματα.

Υπό αυτές τις συνθήκες πλήρους πληροφοριακού αποκλεισμού, περιορισμένες αναφορές φτάνουν σε εμάς έμμεσα από συντρόφους μέσα στη χώρα. Σύμφωνα με αυτές τις αναφορές, κατά τις διαδηλώσεις των τελευταίων νυχτών στην Τεχεράνη έχει σημειωθεί μία εξαιρετικά αιματηρή και σκληρή καταστολή με τη χρήση στρατιωτικών όπλων, με πληροφορίες για τη δολοφονία αρκετών εκατοντάδων έως και αρκετών χιλιάδων ανθρώπων (συμπεριλαμβανομένων παιδιών) σε όλο το Ιράν. Κάποιοι από τους συντρόφους μας ανέφεραν ότι οι ίδιοι έφτασαν πολύ κοντά στο να χτυπηθούν από απευθείας πυρά των δυνάμεων ασφαλείας και του στρατού.

Ένας άλλος σύντροφός μας που μετέβη στο Νοσοκομείο Ιμάμ Χοσεΐν στην Τεχεράνη ανέφερε ότι τουλάχιστον 13 θάνατοι έχουν καταγραφεί μόνο σε αυτό το νοσοκομείο και ότι μεγάλος αριθμός τραυματιών έχει νοσηλευτεί. Παράλληλα, από περιοχές όπως το Ναζί Αμπάντ στο νότο και η Πλατεία Ιμάμ Χοσεΐν στην ανατολική Τεχεράνη, έχουμε λάβει αναφορές για απευθείας πυροβολισμούς και τη δολοφονία διαδηλωτών. Τις τελευταίες ημέρες οι συγκρούσεις έχουν ενταθεί απότομα και η καταστολή των διαδηλωτών συνεχίζεται.

Προς το παρόν, λόγω της διακοπής του διαδικτύου, η επικοινωνία μας με πολλούς συντρόφους μέσα στο Ιράν έχει διακοπεί πλήρως, γεγονός που έχει αυξήσει σοβαρά την ανησυχία μας για την κατάστασή τους.

Παρότι το κυρίαρχο ισλαμοφασιστικό κράτος, επιβάλλοντας πληροφοριακό αποκλεισμό, επιχειρεί μάταια να αποκρύψει την

πραγματική έκταση αυτής της φρικτής σφαγής από τη δημόσια γνώμη στο Ιράν και διεθνώς, πολλές αναφορές που αποκαλύπτουν τις διαστάσεις αυτών των εγκλημάτων εμφανίζονται μέσω των κοινωνικών δικτύων.

Ο «Ραδιοτηλεοπτικός Οργανισμός της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν», ένα από τα ελάχιστα κρατικά μέσα ενημέρωσης που εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο, μίλησε για ένα βίντεο που δημοσιεύθηκε σήμερα από το Καχριζάκ, στο νότιο τμήμα της Τεχεράνης, στο οποίο διακρίνονται τα σώματα πολλών από τους νεκρούς, αποδίδοντας όμως τους θανάτους τους στους «διαδηλωτές».

Η «Οργάνωση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ιράν», με έδρα τη Νορβηγία στη Βόρεια Ευρώπη, ανακοίνωσε σήμερα: «Ταυτόχρονα με την επέκταση των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων και περισσότερες από 60 ώρες μετά τον πανεθνικό αποκλεισμό του διαδικτύου, η καταστολή και η δολοφονία διαδηλωτών σε διάφορα σημεία της χώρας, ιδιαίτερα στην Τεχεράνη, έχει ενταθεί σημαντικά... Από την αρχή των διαδηλώσεων, έχει επιβεβαιωθεί η δολοφονία τουλάχιστον 192 διαδηλωτών, εκ των οποίων οι 9 ήταν κάτω των 18 ετών». Η ίδια οργάνωση προειδοποίησε επίσης: «Ταυτόχρονα, έχουμε ανεπιβεβαίωτες αναφορές για τη δολοφονία περισσότερων από 2.000 ανθρώπων, οι οποίες, λόγω του πλήρους αποκλεισμού του διαδικτύου και των σοβαρών περιορισμών στην πρόσβαση σε πληροφορίες, αντιμετωπίζουν μεγάλες δυσκολίες ανεξάρτητης επαλήθευσης υπό τις παρούσες συνθήκες».

Άλλες ανεπιβεβαίωτες ειδήσεις έχουν επίσης δημοσιευθεί σε ορισμένα κοινωνικά δίκτυα εκτός Ιράν, εκτιμώντας τον αριθμό των σφαγιασθέντων σε όλη τη χώρα κοντά στους 15.000.

ΓΥΝΑΙΚΑ – ΖΩΗ – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Αναρχικό Μέτωπο

Ανακοίνωση του Αναρχικού Μετώπου σχετικά με τη διακοπή των διαδικτυακών γραμμών στο Ιράν

Σε όλες τις πόλεις της γεωγραφίας του Ιράν βρίσκεται σε εξέλιξη μια τελική και καθοριστική εξέγερση. Το κατασταλτικό καθεστώς και οι μισθοφορικές του δυνάμεις καταρρέουν, και διαμορφώνεται μια συλλογική εμπειρία αντίστασης και ελευθερίας στην οποία έχουν μερίδιο όλοι οι ελευθεριακοί άνθρωποι. Το αποτέλεσμα αυτών των διαδηλώσεων δεν καθορίζεται ούτε από τις παγκόσμιες δυνάμεις ούτε από την πρωτεύουσα· αντίθετα, διαμορφώνεται στην καρδιά των γειτονιών των πόλεων. Το μάθημα που αντλούμε από την εξέγερση ενάντια στο αυταρχικό καθεστώς είναι ότι όταν οι άνθρωποι μοιράζονται κοινές εμπειρίες, γνώση και εμπιστοσύνη, η παρουσία τους στους δρόμους γίνεται ισχυρότερη, πιο αποτελεσματική και ασφαλέστερη. Παράλληλα, κλείνουν οι δρόμοι διείσδυσης και ιδιοποίησης από αυταρχικούς και μισθοφόρους.

Όταν οι αυθόρμητες και επαναστατικές επιτροπές γειτονιάς συνδέονται μεταξύ τους, μέσα από αυτή τη σύνδεση θα προκύψουν αστικές κομμούνες. Ένα οριζόντιο, δυναμικό και υπόλογο δίκτυο, που αυτοδιοικείται χωρίς κυριαρχία και κατανέμει τη λήψη αποφάσεων, τον συντονισμό και την ευθύνη σε όλους. Η επικοινωνία μεταξύ των καντονιών –τα οποία αποτελούνται από σύνολα κομμούνων των γύρω περιοχών– βασίζεται στη συλλογική εμπειρία και συνεργασία και μετατρέπεται σε ένα ζωντανό δίκτυο που δεν περιορίζεται σε ένα κέντρο ή σε επιβεβλημένη εξουσία, αλλά στο οποίο ρέει η συλλογική βούληση.

Με τη συνέχιση αυτής της πορείας, μετά την κατάρρευση του ολοκληρωτικού καθεστώτος, η κοινωνία δεν θα μείνει αποπροσανατολισμένη ούτε θα χρειαστεί την αναπαραγωγή ενός κεντρικού κράτους. Η ζωή, η ασφάλεια, η ανοικοδόμηση και η συλλογική λήψη αποφάσεων θα αναδυθούν μέσα από τα ίδια αυτά δίκτυα, και η εξουσία, αντί να συγκεντρώνεται σε ένα σημείο, θα μοιράζεται ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτή η πορεία καθιστά βιώσιμη την ελευθερία και τη συλλογική αυτοδιοίκηση και εξουδετερώνει κάθε προσπάθεια ιδιοποίησης της λαϊκής βούλησης. Το αίμα των διαδηλωτών δεν θα στρώσει κόκκινο χαλί για κανέναν άρχοντα ή ξένη δύναμη· η κοινωνία θα επιστρέψει στους πραγματικούς της ιδιοκτήτες.

Αυτή τη στιγμή, οι διαδικτυακές γραμμές στις πόλεις του Ιράν έχουν διακοπεί και οι ενεργοί σύντροφοι έχουν χάσει την επικοινωνία τους μαζί μας. Με βάση τα προηγούμενα γεγονότα, αυτό μπορεί να αποτελεί ένα βαθιά ανησυχητικό σημάδι της πολιτικής κατάστασης και της πιθανότητας μιας νέας μαζικής σφαγής των αγωνιζόμενων ανθρώπων από τις κρατικές δυνάμεις ασφαλείας και τον στρατό του φασιστικού καθεστώτος που κυριαρχεί στη γεωγραφία του Ιράν.

Γυναίκα – Ζωή – Ελευθερία

Αναρχικό Μέτωπο

Ένα σχόλιο για την δολοφονία Soleimani

Το άρθρο δημοσιεύτηκε στο Beyond Europe τις 5/1/20. Η μετάφραση έγινε από τον Μηνά Μπλάνα.

Λάβαμε ένα σχόλιο από τον *Kian Zeytani*, έναν ελεύθερο

δημοσιογράφου ιρανικής καταγωγής που εδρεύει στο Βερολίνο και συμμετέχει σε διαφορετικά δίκτυα αλληλεγγύης από το 2009. Αναλύει τις αντιδράσεις για τη δολοφονία του Ιρανού ανώτατου στρατηγού Qassem Soleimani από τις ΗΠΑ και τις τρέχουσες απειλές πολέμου που κυριαρχούν σε παγκόσμια πρωτοσέλιδα.

Είναι και πάλι αυτή η εποχή του χρόνου, όπου το Ιράν κυριαρχεί στους παγκόσμιους τίτλους – αλλά για τους λάθος λόγους. Όχι, δεν πρόκειται για το γεγονός ότι, κατά τη διάρκεια των τελευταίων σοβαρών αντικαθεστωτικών ταραχών το Νοέμβριο, η δολοφονική Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν (IRI) δολοφόνησε 1,500 άτομα μέσα σε μία εβδομάδα. Πρόκειται για ένα αμερικάνικο drone που δολοφόνησε τον κορυφαίο στρατηγό της Ισλαμικής Δημοκρατίας, Qassem Soleimani, στον Διεθνή Αερολιμένα της Βαγδάτης στην αρχή του νέου έτους. Με αυτό, η ηγούμενη από τον Trump κυβέρνηση των ΗΠΑ, συμμετέχει στην κλιμάκωση με το Ιράν. Οι ίδιοι οι Αγιατολάχ δεν διστάζουν να κατηγορήσουν τον Μεγαλύτερο Σατανά όλων των εποχών και να προαναγγείλουν σκληρές συνέπειες – αφού, φυσικά, είναι τα φτωχά θύματα εδώ. Άνθρωποι στην εξουσία, με πολλά προβλήματα, αλλά δυστυχώς με αποτελεσματικά κουμπιά και πόρους, μεταφέρουν τη θλιβερή τους μάχη από το twitter σε ένα πεδίο, όπου μπορεί πραγματικά να κοστίσει τις ζωές εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων που δεν θέλουν να έχουν καμία σχέση με αυτό. Ένα 101 [εν. το παιχνίδι] με ανοιχτά επιθετικές ιμπεριαλιστικές πολιτικές στον καπιταλιστικό μας κόσμο.

Ως αριστερός – όχι, ως άνθρωπος με καρδιά και μυαλό, ως κάποιος που θέλει να σπάσει αυτό το αποτρόπαιο παιχνίδι ανδρών που κατέχουν την εξουσία για να παραμείνουν σε αυτή πάση θυσία, κυριολεκτικά πατώντας πάνω σε εκατομμύρια σώματα γι' αυτό – ξαφνικά παγιδεύεσαι ανάμεσα σε μανιακούς. Συγκεκριμένα, όταν πρόκειται για τις ΗΠΑ έναντι του Ιράν. **Απ' τη μία πλευρά, έχεις τους "Αριστερούς", των οποίων ο αποκαλούμενος αντιιμπεριαλισμός έχει πάει τρομερά λάθος και που αρχίζουν να δοξάζουν τον Soleimani – έναν αντιδραστικό φονταμενταλιστή, έναν αδίστακτο και βάρβαρο άνθρωπο υπεύθυνο για πολλές**

δολοφονίες και ένα άτομο το οποίο παρέχει τόσους πολλούς λόγους για να είναι μισητό – ως τον πεσόντα μάρτυρα στον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα εναντίον των ΗΠΑ. Δεν είναι περίεργο, δεδομένου ότι το Ιράν είναι μια ωραιοποιημένη, ομοιογενής οντότητα για ‘αυτούς, που καθίσταται καλή, μόνο και μόνο επειδή εναντιώνεται στις ΗΠΑ. Δεν ενδιαφέρονται πραγματικά για την πραγματικότητα στο Ιράν και – στην καλύτερη περίπτωση – έκλεισαν το στόμα τους για το ελευθεριακό κίνημα του ιρανικού λαού, επειδή η εύθραυστη και ξεπερασμένη κοσμοαντίληψή τους, στην οποία η Δύση εναντιώνεται στην Ανατολή, αμφισβητείται με την πρώτη ματιά στην πραγματικότητα και τις πολυάριθμες και σύνθετες αντιφάσεις που υπάρχουν. Αυτοί οι άνθρωποι, στη διαρκή ανάγκη τους να ερμηνεύσουν κάθε ζήτημα στον κόσμο με τέτοιο τρόπο ώστε να καταδικάσουν τις ΗΠΑ, γίνονται υποστηρικτές της Ισλαμικής Δημοκρατίας και δεν αφήνουν κανένα περιθώριο, ούτε το πλέον λεπτό, ανάμεσα σε αυτούς και στην κρατική προπαγάνδα της Ισλαμικής δικτατορίας. **Μπράβο, συγχαρητήρια, είστε η ντροπή της Αριστεράς.**

Η άλλη πλευρά δεν είναι καθόλου καλύτερη. Αποτελείται από ανθρώπους οποιασδήποτε πολιτικής στάσης (τις περισσότερες φορές, δεν γνωρίζουν τον εαυτό τους), αλλά και λεγόμενους/ες Αριστερούς και αυτοαποκαλούμενους αριστερούς φιλελεύθερους ή «ακτιβιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων», οι οποίοι δεν μπορούν να σκεφτούν πέραν του σχήματος «η Ισλαμική Δημοκρατία είναι κακή, το να σκοτώνεις στελέχη της Ισλαμικής Δημοκρατίας είναι καλό, αποθέωσε τους δολοφόνους και κάν’ τους να σκοτώσουν περισσότερους». Εκείνοι που αξίζει να συζητήσεις μαζί τους είναι μερικοί εκφραστικοί Ιρανοί στα κοινωνικά μέσα ενημέρωσης που παρακολουθούν κι ενημερώνουν για τον αγώνα στο Ιράν και έχουν κάθε δικαίωμα να μισούν την Ισλαμική Δημοκρατία – για παράδειγμα για προσωπικούς λόγους, διότι αυτοί ή οι οικογένειές τους έχουν χωριστεί και/ή σκοτώθηκαν από το καθεστώς. **Όταν πρόκειται για πληροφορίες σχετικά με το τι συμβαίνει στο Ιράν, οι άνθρωποι αυτοί μπορούν να είναι πολύτιμες και αξιόπιστες πηγές. Αλλά όταν πρόκειται για το μεγαλύτερο πολιτικό πλαίσιο, οι μάσκες τους πέφτουν. Μερικές**

φορές, ζηλεύω αυτούς τους ανθρώπους, επειδή η παγκόσμια εικόνα και επομένως το μυαλό τους πρέπει να είναι τόσο αφελές. Θέλουν τον Trump, από όλους τους ανθρώπους τον Trump – έναν αντιδραστικό φονταμενταλιστή, έναν αδίστακτο και βάρβαρο άνθρωπο υπεύθυνο για πολλές δολοφονίες και ένα άτομο που προσφέρει τόσους πολλούς λόγους για να τον μισούνε – να εισβάλει στο Ιράν και – ως δια μαγείας! – έχουμε ελεύθερη δημοκρατία στο Ιράν, σε συνδυασμό με πλούσιο πολιτισμό, οικονομία και κοινωνική σταθερότητα και χωρίς αντιφάσεις.

Έχουν την μαγική ικανότητα να παραβλέπουν τις τελευταίες δεκαετίες της αμερικανικής «παρεμβατικής πολιτικής» στη Μέση Ανατολή και τί σημαίνει να φέρνει την δημοκρατία το Air Force One και τις καταστροφικές συνέπειές αυτού: εκατομμύρια νεκροί, ακόμη πιο πολλοί τραυματίες και ακρωτηριασμένοι, που παγιδεύονται και/ή αναζητούν διαφυγή καθώς και η δημιουργία ορισμένων απολύτως αποτυχημένων κρατών (Failed-States).

Είναι οι πιστοί του «ιμπεριαλισμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων» και είναι η απόδειξη ότι η πολεμική προπαγάνδα στον 21ο αιώνα λειτουργεί καλά.

Αλλά επιτρέψτε μου να σας διαβεβαιώσω: αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι αντιπρόσωποι των Ιρανών, ακόμη κι αν κάνουν ό, τι μπορούν για να εμφανιστούν ως τέτοιοι (φαίνεται αρκετά βεβιασμένο και όχι αυθεντικό όταν ξεκινούν κάθε τιτίβισμα με την φράση “Όπως λέει ένας Ιρανός”). Σίγουρα, οι άνθρωποι στο Ιράν είναι τόσο απελπισμένοι που θέλουν το καθεστώς να πέσει με κάθε αναγκαίο μέσο. Αλλά παρατηρούν επίσης τι συνέβη στο Αφγανιστάν, το Ιράκ, τη Συρία, τον Λίβανο και πολλές άλλες χώρες γύρω τους. Οι ομοϊδεάτες τους σε αυτή την πλευρά, που δεν το συζητούν καν είναι κυρίως οι λευκοί φιλελεύθεροι, οι οποίοι δεν ενδιαφέρονται για το Ιράν, αλλά σε περιόδους όπως αυτές ξαφνικά αρχίζουν να φλυαρούν για τα ανύπαρκτα «δικαιώματα των ομοφυλοφίλων» και «τα δικαιώματα των γυναικών» ως λόγο για να δουν επιτέλους αυτές τις βόμβες να καταστρέφουν την Τεχεράνη και τα υγρά όνειρά τους να γίνονται

πραγματικότητα. Αποκαλούν τον Soleimani χειρότερο τρομοκράτη όλων των εποχών, χειρότερο από τον Μπιν Λάντεν, τον Σαντάμ Χουσεΐν, τον Καντάφι και τον Νταρθ Βέιντερ μαζί, αλλά πιθανότατα το 90% από αυτούς θα έπρεπε να τον ψάξει στο google πρώτα.

Αυτό που βλέπω πέρα από αυτόν τον κύκλο της τρέλας και αυτό που δεν βλέπω είναι τα εξής: **βλέπω δυο ιμπεριαλιστικές δυνάμεις με μεγάλα εσωτερικά προβλήματα που αμφισβητούνται από τους ίδιους τους ανθρώπους – #impeachment και #IranProtests – να μπορούν να αποσπούν την προσοχή από αυτά τα θέματα και να εμφανίζονται και οι δύο τόσο ως τα θύματα όσο και ως ισχυροί παράγοντες.** Για την περίπτωση του Ιράν, στην οποία έχω περισσότερη εμπειρία από τις ΗΠΑ, βλέπω κρατικές δηλώσεις τριών ημερών πένθους και μαζικές εθνικιστικές κινητοποιήσεις για τον δολοφόνο Soleimani – και εξάλειψη της δυναμικής των ισχυρού, μαζικού και ριζοσπαστικού ελευθεριακού κινήματος κατά του καθεστώτος. Το εξεγερσιακό κίνημα αργά αλλά σταθερά κατέστρεφε ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα για την εξαιρετικά ιδεολογικοποιημένη Ισλαμική Δημοκρατία: τη νομιμότητά της. Τώρα, το καθεστώς ξανακερδίζει αυτή τη νομιμότητα, δείχνοντας τον διαχρονικά δηλωμένο εχθρό της προς τα δυτικά. Έχασα το μέτρημα για το πόσες φορές έκαναν ακριβώς αυτό για να αποσπάνε την προσοχή από τα εσωτερικά προβλήματα, απλά ξέρω ότι σχεδόν κάθε φορά λειτουργεί. Φαίνεται ότι χρειάζονται τακτικά να υποδεικνύουν τις ΗΠΑ για την επιβίωσή τους.

Τι θα συμβεί τώρα; Κανείς δεν μπορεί να πει, η κατάσταση είναι πολύ επικίνδυνη και κλιμακούμενη. Ο καθένας είναι σίγουρος, ωστόσο, ότι η πολεμόχαρη φατρία της Ισλαμικής Δημοκρατίας θα ανταποκριθεί στην αντίστοιχη της αμερικανικής κυβέρνησης. Πιθανώς, θα υπάρξουν συγκρούσεις ή χειρότερα σε μια από τις χώρες που έχουν ήδη εξαθλιώσει, όπως το Ιράκ ή ο Λίβανος ή η Υεμένη. Θα συμμετέχουν κι άλλοι περιφερειακοί ιμπεριαλιστές. Για άλλη μια φορά, οι απλοί και αθώοι άνθρωποι θα υποστούν τις συνέπειες.

Τι μπορούμε να κάνουμε; Ας μην ασπαστούμε την αφήγησή τους, αλλά να συνεχίσουμε να κάνουμε, ότι κάναμε: όταν το συγκεκριμένο επεισόδιο ας ελπίσουμε χάσει κάποια προσοχή, επειδή δεν θα έχουν γίνει άλλες καταστροφικές ενέργειες, ας δώσουμε φωνή σε αυτές τις κινήσεις και διαμαρτυρίες ενάντια στους ισχυρούς των ΗΠΑ, του Ιράν και παντού, ας δείξουμε την αλληλεγγύη μας. Είναι οι μόνοι που μπορούν να τερματίσουν αυτή τη δυστυχία χωρίς να παράγουν περισσότερα αποτυχημένα κράτη και περισσότερες μάζες ανθρώπων βομβαρδισμένων και καταστραμμένων. Γιατί θέλω να δω ξανά αυτό που δεν βλέπω αυτή τη στιγμή, αφού όλοι είναι απασχολημένοι με αυτό το παιχνίδι πολέμου και εξουσίας: υλικό και πληροφορίες για τους αγώνες και τα κινήματα εναντίον των εξουσιαστών, για μια καλύτερη ζωή.

Πηγή:

<https://beyondeurope.net/1117/soleimani-killed-worst-case-scenario-a-comment/?fbclid=IwAR3pNXLJkrqFBUGVtPYwJ0-gCJDqJ8EL9E0GsInZC31bBvZRg77qUUqχqηk>

Η δολοφονία Suleimani απο τις ΗΠΑ ως Επίσημη Κήρυξη Πολέμου κατά του Ιράν

του Αντώνη Μπρούμα

Τα ξημερώματα της Παρασκευής, 3 Ιανουαρίου 2019, ένα MQ-9 Reaper drone του στρατού των ΗΠΑ κατέστρεψε μία αυτοκινητοπομπή κοντά στο αεροδρόμιο της Βαγδάτης, δολοφονώντας τον Ιρανό στρατηγό Qasem Suleimani, τον υπαρχηγό των Ιρακινών Δυνάμεων Λαϊκής Κινητοποίησης (PMU) Abu Mahdi al-Muhandes και, τουλάχιστον, άλλους τρεις ανθρώπους. Η

αυτοκινητοπομπή είχε παραλάβει τον Suleimani από το αεροδρόμιο και είχε ως προορισμό τις στρατιωτικές βάσεις της PMU. Η ξεκάθαρη αυτή επίθεση κρατικής τρομοκρατίας έλαβε χώρα με εντολή του ίδιου του προέδρου των ΗΠΑ Donald Trump.

Αμέσως μετά το Πεντάγωνο του κράτους των ΗΠΑ εξέδωσε ανακοίνωση ανάληψης ευθύνης, αιτιολογώντας την δολοφονία ως εξής: *«Ο Στρατηγός Suleimani ανέπτυξε ενεργώς σχέδια για επιθέσεις κατά Αμερικανών διπλωματών και υπηρεσιακών στο Ιράκ και σε όλη την περιοχή [...] Αυτή η επίθεση είχε ως σκοπό την αποτροπή μελλοντικών σχεδίων επίθεσης από την πλευρά του Ιράν. Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα συνεχίσουν να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία του λαού μας και των συμφερόντων μας, όπου κι αν βρίσκονται σε όλο τον κόσμο».* Στον λογαριασμό twitter του προέδρου των ΗΠΑ Trump υψώθηκε η Αμερικανική σημαία.

Ποιος είναι ο Qasem Suleimani

Ο δολοφονημένος Qasem Suleimani ήταν αρχηγός των Δυνάμεων Quds, δεύτερος πιο ισχυρός βαθμοφόρος του κράτους του Ιράν μετά τον αγιατολάχ Ali Khamenei και προβαλλόμενος ως βασικός ήρωας πολέμου από το Ιρανικό καθεστώς στην αντιπαράθεση με τις ΗΠΑ.

Γιος φτωχής οικογένειας από αγροτική ύπαιθρο του Ιράν, που μεγάλωσε μεταξύ δουλειάς, προσευχής στο Ισλάμ και γυμναστικής με βάρη, ο Suleimani εντάχθηκε στους Ιρανούς Φρουρούς της Επανάστασης το 1979 αμέσως μετά την Ιρανική επανάσταση, **το αποτέλεσμα της οποίας ήταν το ξήλωμα της Ιρανικής αριστεράς και η θεοκρατική στροφή της χώρας τα τελευταία 50 χρόνια.** Ένας από τους πρώτους σταθμούς της καριέρας του ήταν το ότι πολέμησε το 1979 στην καταστολή της Κουρδικής εξέγερσης στο Βορειοδυτικό Ιράν. Κέρδισε όμως την φήμη του στις μάχες του πολέμου Ιράκ / Ιράν το 1980 καθώς και στις μετέπειτα δολιοφθορές και εν κρυπτώ στρατιωτικές επιχειρήσεις εντός του εδάφους του Ιράκ. Κατά τη διάρκεια της φοιτητικής εξέγερσης του 1999 στην Τεχεράνη συνυπέγραψε μαζί με άλλους

στρατιωτικούς γράμμα προς τον πρόεδρο Χαταμί, με το οποίο τον καλούσε να συντρίψει τους εξεγερμένους φοιτητές, αλλιώς την συντριβή και, κατόπιν, την ανατροπή του θα αναλάμβανε ο στρατός. Ο αδελφός του Sohrab Soleimani ήταν για χρόνια επικεφαλής του κρατικού Οργανισμού Φυλακών και γνωστός για τις πρακτικές βασανιστηρίων του Ιρανικού κράτους σε φυλακισμένους.

Από το 1999 ο Suleimani γίνεται αρχηγός των Δυνάμεων Quds του επίλεκτου τμήματος των Ιρανικών Ισλαμικών Φρουρών της Επανάστασης για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις εκτός του εδάφους του Ιράν. Από τότε και μέχρι σήμερα οι Δυνάμεις Quds αποτελούν τον βασικότερο βραχίονα του Ιρανικού καθεστώτος για τον βίαιο περιορισμό της Δυτικής αποικιοκρατίας αλλά και για την προώθηση του Σιιτικού ισλαμισμού και των γεωπολιτικών και οικονομικών συμφερόντων του Ιρανικού κράτους σε όλη τη Μέση Ανατολή. Με τις Δυνάμεις Quds ο Suleimani έπαιξε νευραλγικό ρόλο, μεταξύ άλλων, στη συγκρότηση του στρατιωτικού τμήματος της Λιβανέζικης Hezbollah, στην πολλαπλή υποστήριξη της Παλαιστινιακής Hamas, στην νίκη του Άσαντ επί των αντιπάλων του στον Συριακό εμφύλιο, συμπεριλαμβανομένης της Ρόζαβα, στην επικράτηση του κράτους του Ιράκ κατά του ISIS και στην πιο πρόσφατη αιματηρή καταστολή των διαδηλώσεων πολιτών κατά της γενικευμένης διαφθοράς του Ιρακινού κρατικού μηχανισμού.

Τα Γεγονότα που Προηγήθηκαν

Η δολοφονία Suleimani αποτελεί κλιμάκωση ενός ακήρυχτου πολέμου, που μαίνεται τα τελευταία χρόνια στο έδαφος του Ιράκ μεταξύ των Αμερικανικών δυνάμεων κατοχής και Ιρακινών παραστρατιωτικών ομάδων, οι οποίες έχουν συγκροτηθεί με την υποστήριξη του Ιράν και έχουν ως στόχο την εκδίωξη του αποικιοκρατικού στρατού των ΗΠΑ από την περιοχή.

Τελευταίο επεισόδιο στην ένοπλη αυτή σύγκρουση ήταν η δολοφονία με ρουκέτα την περασμένη Παρασκευή ενός Αμερικανού κοντράκτορα και ο τραυματισμός αρκετών Αμερικανών στρατιωτών σε φυλάκιο των ΗΠΑ σε στρατιωτική βάση του Ιρακινού στρατού στο πετρελαιοπαραγωγό Κιρκούκ. Αμέσως μετά την επίθεση ο

Υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ Mark T. Esper δήλωσε πως οι ΗΠΑ θα διεξάγουν στρατιωτικές επιθέσεις αποτρεπτικού χαρακτήρα κατά παραστρατιωτικών οργανώσεων σε Ιράκ και Συρία υποστηριζόμενων από το Ιράν για την προστασία του προσωπικού και των συμφερόντων τους στην περιοχή. Έτσι, μέσα στην εβδομάδα και παρ' όλες τις αντιρρήσεις της Ιρακινής κυβέρνησης ακολούθησαν αεροπορικοί βομβαρδισμοί των ΗΠΑ σε στρατόπεδα της παραστρατιωτικής οργάνωσης Kata'ib Hezbollah, που είναι μέρος των PMU και επισήμως ανήκει στον στρατό του Ιράκ. Τουλάχιστον 25 μαχητές της Kata'ib Hezbollah σκοτώθηκαν και πολλοί άλλοι τραυματίστηκαν.

Οι αεροπορικές επιδρομές και οι βαριές απώλειες, που αυτές προκάλεσαν, ξεσήκωσαν διαδηλώσεις στη Βαγδάτη, που είχαν ως αποτέλεσμα την διήμερη πολιορκία της πρεσβείας των ΗΠΑ. Κατά τη διάρκεια της πολιορκίας οι διαδηλωτές παραβίασαν την κεντρική είσοδο της πρεσβείας και εισήλθαν στα εσωτερικά κτίρια, προκαλώντας ζημιές. Η Ιρακινή αστυνομία δεν περιόρισε τους διαδηλωτές, όπως μέχρι τώρα συνηθιζόταν, στην πράσινη περίμετρο γύρω από την πρεσβεία, ενώ παρενέβη και τους απομάκρυνε μετά από πολλές ώρες.

Η Δολοφονία Suleimani ως Σύγκρουση μεταξύ Κρατών και των Μηχανισμών τους

Μέχρι τώρα η στρατιωτική σύγκρουση μεταξύ των κρατών ΗΠΑ / Ιράν γινόταν με ασύμμετρο τρόπο ανάμεσα σε τοπικούς παραστρατιωτικούς μηχανισμούς, που λειτουργούσαν ως proxies των δύο αυτών δυνάμεων. Η ραγδαία όμως απονομιμοποίηση της εξουσίας των ΗΠΑ στα εδάφη της Μέσης Ανατολής την έχει οδηγήσει σε γεωπολιτικό εκμηδενισμό στη Συρία και σε σοβαρή αποδυνάμωση της θέσης της και στο Ιράκ. Μπροστά στο ενδεχόμενο της απώλειας του πλήρους ελέγχου των πετρελαιοπηγών και απέναντι στη διεύρυνση της Ιρανικής επιρροής στο Ιράκ, οι ΗΠΑ αντιδρούν με την δολοφονία Suleimani.

Έτσι, η δολοφονία του ανώτατου βαθμοφόρου του κράτους του Ιράν δεν κλιμακώνει απλώς την στρατιωτική σύγκρουση μεταξύ των δύο

γεωπολιτικών παικτών της περιοχής.

Πρόκειται πλέον για απευθείας και χωρίς ενδιάμεσους αντιπαράθεση με τον Ιρανικό στρατό. Ως αποτέλεσμα, οι ΗΠΑ ουσιαστικά κηρύττουν τον πόλεμο στο Ιράν.

Ξεκινά όμως ένας δυνητικά ανεξέλεγκτος περιφερειακός πόλεμος με αβέβαια αποτελέσματα στην πιο εμπόλεμη ζώνη του πλανήτη. Δεν πρέπει να περνά απαρατήρητο και το γεγονός ότι η χώρα μας όχι μόνο γειτνιάζει στην περιοχή αυτή αλλά το ελληνικό κράτος έχει διαλέξει μία τέτοια συγκυρία, για να κάνει το Αιγαίο θάλασσα εξορύξεων υδρογονανθράκων με κίνδυνο στρατιωτικής αντιπαράθεσης με την Τουρκία και με συμμαχίες, που την κατατάσσουν στο στρατόπεδο των ΗΠΑ και του Ισραήλ, κράτους-παρία της πολιτισμένης ανθρωπότητας και σύγχρονου απαρτχάιντ.

Ιρακινοί διαδηλωτές πολιορκούν την πρεσβεία των ΗΠΑ

Ως σύγκρουση μεταξύ κρατών η δολοφονία Suleimani επίσης δεν γίνεται σε τυχαία συγκυρία αλλά τη στιγμή που και τα τρία εμπλεκόμενα κράτη χρειάζονται μία πολεμική αντιπαράθεση στο εξωτερικό, για να συσπειρώσουν το εσωτερικό τους στον εθνικό κορμό και να σβήσουν τις εσωτερικές κρίσεις, που σοβούν. Οι

ΗΠΑ έχουν ήδη διέλθει σε άτυπη προεκλογική περίοδο, ενώ στις 18 Δεκεμβρίου 2019 το Κογκρέσο ενέκρινε την καθαίρεση του Trump και εντός του Ιανουαρίου αναμένεται η σχετική ψηφοφορία και στην Γερουσία. Το Ιράν βρίσκεται σε μια μακρά περίοδο κοινωνικής έκρηξης με αφορμή την αύξηση της τιμής των καυσίμων, κατά τη διάρκεια της οποίας το καθεστώς έχει δολοφονήσει σύμφωνα με μαρτυρίες και αναφορές διεθνών μέσων μέχρι και 1.500 πολίτες. Από την 1^η Οκτωβρίου 2019 το Ιράκ σείεται από πλήθος κοινωνικών διαμαρτυριών κατά της 16ετούς κρατικής διαφθοράς και της αποικιοκρατικής φύσης του καθεστώτος. Οι διαμαρτυρίες στρέφονται και κατά της παρεμβατικότητας του Ιράν στα εσωτερικά του Ιράκ. Από την έναρξη των κινητοποιήσεων το Ιρακινό καθεστώς αλλά και οι Ιρανικής επιρροής παραστρατιωτικές οργανώσεις του έχουν σύμφωνα με αναφορές σκοτώσει περίπου 420 πολίτες και έχουν τραυματίσει άλλους 17.000. Πριν από την δολοφονία Suleimani ο Abdul Mahdi είχε δηλώσει την παραίτησή του και την παραμονή στην εξουσία μέχρι τη διεξαγωγή εκλογών.

Η Επόμενη Φάση του Περιφερειακού Πολέμου

Αμέσως μετά τη δολοφονία Suleimani, ο ανώτατος ηγέτης του κράτους του Ιράν Ayatollah Ali Khamenei εξέδωσε ανακοίνωση, με την οποία δηλώνει ότι «δυναμική εκδίκηση περιμένει τους εγκληματίες, που έχουν το αίμα του [εν. του Suleimani] και το αίμα των άλλων μαρτύρων στα χέρια τους». Στο ίδιο πνεύμα, ο Υπουργός Εξωτερικών του Ιράν, Javad Zarif, αποκάλεσε τη δολοφονία Suleimani ως «πράξη διεθνούς τρομοκρατίας» και ως «εξαιρετικά επικίνδυνη και ηλίθια κλιμάκωση», για τις επιπτώσεις της οποίας «οι ΗΠΑ θα έχουν την πλήρη ευθύνη».

Από την άλλη πλευρά, ο βουλευτής των Δημοκρατικών Christopher S. Murphy έγραψε στον λογαριασμό του στο twitter ότι «ο Suleimani ήταν ένας εχθρός των ΗΠΑ. Αυτό είναι δεδομένο. Η ερώτηση όμως είναι η εξής [...] Δολοφόνησαν μόλις οι ΗΠΑ χωρίς έγκριση από το Κογκρέσο τον δεύτερο πιο ισχυρό άνθρωπο στο Ιράν, γνωρίζοντας πως πυροδοτούν πιθανό εκτεταμένο

περιφερειακό πόλεμο; [...] Ένας λόγος για τον οποίο γενικώς δεν δολοφονούμε αξιωματούχους ξένων κρατών είναι η πίστη ότι τέτοιες ενέργειες θα στοιχίσουν περισσότερες, όχι λιγότερες, ζωές Αμερικανών. Αυτή πρέπει να είναι η μεγαλύτερη ανησυχία μας αυτή την στιγμή».

Ήδη το κράτος των ΗΠΑ έχει ενισχύσει τα στρατεύματά του στην περιοχή με ακόμη 750 στρατιώτες ως άμεση δύναμη πυρός και ετοιμάζεται να αναπτύξει στην περιοχή άλλες 3.000 τις επόμενες ημέρες. Ταυτόχρονα, ο Νετανιάχου ακύρωσε την επίσκεψή του στην Αθήνα για την υπογραφή της συμφωνίας του υποθαλάσσιου πετρελαιοαγωγού South Stream και επέστρεψε εσπευσμένα στο Ισραήλ για τις εξελίξεις.

Μολονότι ακριβείς προβλέψεις για τις εξελίξεις είναι αδύνατες, η επόμενη φάση του περιφερειακού πολέμου ΗΠΑ / Ιράν θα έχει τα εξής χαρακτηριστικά:

- Αύξηση των στρατιωτικών δυνάμεων των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή και ανάπτυξη δυνάμεων στις περιοχές Αμερικανικού ενδιαφέροντος.
- Χειροτέρευση της σχέσης των ΗΠΑ με την κυβέρνηση του Ιράκ.
- Ανοιχτή σύγκρουση των παραστρατιωτικών proxies του Ιράν με τις δυνάμεις κατοχής των ΗΠΑ.
- Απευθείας αψιμαχίες μεταξύ ΗΠΑ και Ιράν για μακρό χρόνο, που όμως δεν θα πάρουν την μορφή χερσαίων επιχειρήσεων εκατέρωθεν εντός ή εκτός Ιράν.
- Ραγδαία αύξηση νεκρών και απωλειών αμάχων και περαιτέρω αποσταθεροποίηση της πολιτικής κατάστασης στο Ιράκ.

Αποικιοκρατία, Αντίσταση και Λαϊκός Παράγοντας στη Μέση Ανατολή

Οι ΗΠΑ βρίσκονται σε αποδρομή της αποικιοκρατικής τους δύναμης στη Μέση Ανατολή. Αυτό δείχνει η πρακτική της αντικατάστασης των διπλωματικών μέσων και της πολιτικής / ιδεολογικής άσκησης ισχύος από αμιγώς στρατιωτικά μέσα. Η ωμή βία των ΗΠΑ για την

προώθηση των γεωπολιτικών τους συμφερόντων μπορεί να έχει ρίξει ανεπιστρεπτί το φύλλο συκής περί προώθησης της φιλελεύθερης δημοκρατίας στα μάτια των λαών της Μέσης Ανατολής, έχει ωστόσο τεράστιο κόστος σε ανθρώπινες ζωές, υποδομές, οικοσυστήματα και προσφυγικά ρεύματα, διατηρώντας την πιο εμπόλεμη ζώνη του πλανήτη σε μία κατάσταση διαρκούς πολέμου. Περαιτέρω, τα στρατιωτικά μέσα, που χρησιμοποιούν οι ΗΠΑ, είναι πλέον, κατά κανόνα, πράξεις κρατικής τρομοκρατίας με συνδρομή αυτοματοποιημένων πολεμικών μέσων. Τέτοιες εκκαθαρίσεις αντιπάλων αποτελούν πια κανονικότητα και βρίσκονται πέραν κάθε λογοδοσίας σε οποιοδήποτε θεσμό όχι μόνο της διεθνούς κοινότητας αλλά και του ίδιου κράτους των ΗΠΑ με ευθύνη των προηγούμενων κυβερνήσεων του δημοκρατικού Ομπάμα.

Η σκλήρυνση της στάσης των ΗΠΑ γίνεται σε παράλληλη κίνηση με την σκλήρυνση του Ισραηλινού απαρτχάιντ κατά των Παλαιστινίων και με την στρατιωτική και διπλωματική θωράκιση των Ισραηλινών συμφερόντων με όρους ισχύος. **Σε αυτή την σκακιέρα το ελληνικό κράτος έχει διαλέξει πλευρά.** Διευρύνει την στρατιωτική παρουσία των ΗΠΑ στα εδάφη του και συνάπτει γεωπολιτικές συμμαχίες με το Ισραήλ για τον αποκλεισμό των αντιπάλων του. Συμμετέχει έτσι στη ρευστοποίηση της τουρκικής γεωπολιτικής θέσης και ενδυναμώνει τον κίνδυνο για την μεταφορά της γραμμής της περιφερειακής σύγκρουσης σε Αιγαίο και Κύπρο, συμμαχώντας με τον διαχρονικό αποικιοκράτη της Μέσης Ανατολής.

Από την άλλη πλευρά, το θεοκρατικό καθεστώς του Ιράν χρωστά την ίδια την μακροζωία του στην Δυτική αποικιοκρατία. Με την δικαιολογία της μάχης κατά του αντι-ιμπεριαλισμού, οι χασάπηδες του Χομεϊνί έχουν καταφέρει να επιβάλλουν σιωπή νεκροταφείου στην Ιρανική κοινωνία, απονομιμοποιώντας κάθε κοινωνική αντίσταση στη θεοκρατία, στην κυριαρχία, στην καταπίεση και στην εκμετάλλευση ως δήθεν ενεργούμενο της Δύσης. Με αυτό τον τρόπο το κράτος του Ιράν λειτουργεί ως ιανός της Δυτικής αποικιοκρατίας στις πλάτες του Ιρανικού λαού αλλά και στο εξωτερικό.

Το κράτος του Ιράν εξάγει με όρους γεωπολιτικής το δικό του

παρόν στο μέλλον όλης της Μέσης Ανατολής. Ακολουθώντας το επιτυχημένο παράδειγμα της Χεζμπολάχ, δημιουργεί μικρογραφίες της σε όλες τις εμπόλεμες ζώνες της περιοχής. Αυτές προωθούν τα Ιρανικά γεωπολιτικά και οικονομικά συμφέροντα και επιχειρούν να καθορίζουν τα τοπικά καθεστώτα σε αντιγραφή του Ιρανικού. Η μανιέρα σε όσες χώρες πατάει πόδι ο Ιρανικός γεωπολιτικός παράγοντας παραμένει ίδια όπως και στο εσωτερικό του Ιράν. Θεοκρατία, παραδοσιακή κοινότητα, στρατιωτικοποίηση και ανεξέλεγκτη από κοινωνικές κατακτήσεις βία, εξαφάνιση κάθε διαφορετικής άποψης και πολιτικής οργάνωσης, καταστολή κοινωνικών αγώνων με παραστρατιωτικούς όρους. Και όλα αυτά στο όνομα του αντι-αμερικανισμού. Όσο λοιπόν περισσότερο τα Ιρανικά συμφέροντα γίνονται καθεστώσ σε διάφορες χώρες της Μέσης Ανατολής, όπως λόγω χάρη στον Λίβανο, τόσο πιο προφανής γίνεται η αποστοίχιση της Ιρανικής γεωπολιτικής από τον λαϊκό παράγοντα, τις λαϊκές ανάγκες και την απελευθέρωση της περιοχής. Βασικό εργαλείο του κράτους του Ιράν σε αυτό το παιχνίδι ήταν και ο δολοφονημένος Suleimani.

Δεν πρόκειται λοιπόν για κάποιον Μπολιβαριανό ήρωα της Αραβικής απελευθέρωσης αλλά για έναν ικανό και αδίστακτο κρατικό στρατιώτη, που είχε διαλέξει μπάντα στο γεωπολιτικό παιχνίδι και μάλιστα με όρους εθνικιστικούς και θεοκρατικούς.

Επιθυμία ηρωοποίησης τέτοιων συμβόλων στην αριστερά εμφανίζεται μόνο στους ορφανούς μανδαρίνους της ΕΣΣΔ, που πια έχουν απωλέσει την θαλπωρή των κρατικών μορφωμάτων των γκούλαγκ και τώρα βρίσκουν καταφύγιο όλο και πιο χαμηλά, στη θώπευση των κρατών της καπιταλιστικής Κίνας και των Ιρανών μουλάδων, εκ του μακρόθεν όμως ως αυτοικανοποίηση εικονικής πραγματικότητας.

Δύση, Ρωσία, Ιράν και οι άξονές τους έχουν αμοιβαίες ευθύνες για την καταδίκη της Μέσης Ανατολής σε αυτή την κατάσταση τα τελευταία 30 χρόνια, μολονότι με διαφορετικό μερίδιο. Στο πλαίσιο αυτό, στους πολίτες της Δύσης αναλογεί η αντίρροπη ευθύνη για το μπλοκάρισμα με κάθε μέσο της Δυτικής

αποικιοκρατίας στη Μέση Ανατολή, η λογοδοσία του κρατικο/στρατιωτικού συμπλέγματος για τα εγκλήματα σε βάρος των λαών της, η άμεση αποστρατικοποίηση της περιοχής, ο τερματισμός ενεργειών κρατικής τρομοκρατίας και η τιμωρία των υπευθύνων ως εγκληματιών πολέμου. Είναι λοιπόν πιεστικά αναγκαία και στην παρούσα συγκυρία η άνοδος του αντιπολεμικού κινήματος στην καρδιά της Δύσης, που θα περιορίσει την εμβέλεια του νέου παρανοϊκού περιφερειακού πολέμου των ΗΠΑ με το Ιράν και θα περιορίσει τις απώλειες σε ανθρώπινες ζωές, υποδομές και οικοσυστήματα.